

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 13

... 4 Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim ? 5 Eu vă spun : nu ; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.”

Pilda smochinului neroditor

6 El a spus și pilda aceasta : „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. 7 Atunci a zis vierului : „Iată că sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba ?” 8 „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină. 9 Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.”

Vindecarea unei femei gârbove

10 Isus învăța pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului. 11 Și acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință ; era gârbovă și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatele. 12 Când a văzut-o Isus, a chemat-o și i-a zis : „Femeie, ești dezlegată de neputința ta.” 13 Și-a întins mâinile peste ea : îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu. 14 Dar fruntașul sinagogii, mâniat că Isus săvârșise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvântul și a zis norodului : „Sunt șase zile în care trebuie să lucreze omul

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

veniți, dar, în aceste zile să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului !” 15 „Fățarnicilor”, i-a răspuns Domnul, „oare în ziua Sabatului nu-și dezleagă fiecare din voi boul sau măgarul de la iesle și-l duce de-l adapă ? 16 Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului ?” 17 Pe când vorbea El astfel, toți potrivnicii Lui au rămas rușinați ; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate pe care le făcea El.

Pilda grăunțului de muștar și a aluatului

18 El a mai zis : „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna ? 19 Se aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a aruncat în grădina sa ; el a crescut, s-a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile lui.” 20 El a zis iarăși : „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu ? 21 Se aseamănă cu aluatul pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată.”

Ușa cea strâmtă

22 Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățând pe norod și călătorind spre Ierusalim. 23 Cineva l-a zis : „Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii ?” El le-a răspuns : 24 „Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. 25 Odată ce Stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară și veți începe să bateți la ușă și să ziceți : „Doamne, Doamne, deschide-ne !”...(Continuarea în nr. viitor)

Nr. 159 / D. 19 Martie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- I-ai salvat viața
- Împrejurări dificile
- Milostenia
- Canaan
- Proverbe latine despre speranță
- Boli evitabile
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 23 MARTIE 2017

„El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă ...”.

PSALMUL 23 : 2

Editorial. *Facerea de bine*

Era într-un cartier sărac și suprapopulat din sudul orașului Manhattan. Bineînțeles că Kurt nu avea voie să-l ajute pe sârmanul Jimmy, fiul chiriașului său.

Când sosise în țară încă nu susținuse examenul de stat, cu toate că în Berlin era apreciat ca medic generalist pentru copii. El susținu să vină un medic. Dar acesta nu mai veni pentru a treia oară, pentru că nu a fost plătit cum voia, iar Jimmy nu mai putea fi transportat.

Febra îi creștea din ce în ce mai mult, iar respirația i se îngreuna vizibil. Atunci chiriașul se aplecă asupra lui Kurt și-i șopti : „Sunteți doar medic. Vă rog, nu-l lăsați să moară !”

Kurt știa bine : *Dacă ar interveni, ar încălca legea, ceea ce ar însemna pentru el expulzare și sărăcie. Dar în fața lui se afla un copil într-o baie de transpirație și cuprins de febră și dureri îngrozitoare.*

Zece zile la rând se luptă Kurt pentru viața copilului. Dar în ziua când Jimmy a reușit să se ridice pentru prima dată din pat, Kurt a fost arestat. Medicul care ar fi trebuit să vină l-a denunțat.

În ziua următoare, toți locatarii din cartier au primit vestea arestării lui Kurt. Drept reacție nici unul nu se prezentă la muncă. Toți merseră la tribunalul din New York. Peste o sută de oameni au reușit să intre în sală.

Judecătorul privi cu uimire la mulțimea liniștită. „**E vinovat sau nu e vinovat ?**”, întrebă judecătorul. Înainte de a-și deschide gura Kurt, ceilalți oameni strigară cu putere : „E nevinovat !”

„*Liniște !*” strigă judecătorul cu tărie. „*Vă voi da afară din sală dacă veți mai face gălăgie*”. Atunci privi la fețele lor trase și la spinarea lor încovoiață și-i întrebă : „*Ce vreți voi ?*” Chiriașul începu să-i povestească.

Spre sfârșit îi spuse : „*De aceea suntem aici. Și dacă-l amendați pe doctorul nostru, am strâns 86 de dolari*”. Judecătorul se ridică în picioare și zâmbi.

Apoi bătu cu ciocanul în masă și spuse : „*Ați încălcat legea pentru a asculta de o lege superioară. V-am achitat de greșeala dumneavoastră*”.

Și în Biblie găsim o astfel de situație, când pentru o facere de bine, apostolii Petru și Ioan au avut de suferit. Erau în Ierusalim și : „... se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii : era ceasul al nouălea.

Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului numită „Frumoasă”, ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu.

Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie. Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis : „Uită-te la noi !” Și el se uita la ei cu luare aminte și aștepta să capete ceva de la ei. Atunci Petru i-a zis :

„Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau : în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă !” L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele ; dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble.

A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și laudând pe Dumnezeu. Tot norodul l-a văzut umblând și laudând pe Dumnezeu.

Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta „Frumoasă” a Templului, ca să ceară de pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră”.

Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon”. (Faptele Apostolilor 3 : 1 – 11) (Continuarea în numărul viitor)

Pentru copii și oameni mari !

Numele lui era Fleming și era un sărman fermier scoțian. Într-o zi, pe când muncea, a auzit un strigăt de ajutor venind dintr-o mlaștină învecinată. Și-a lăsat unelte și a alergat la mlaștină. Acolo, plin de nămol, se afla un băiețel îngrozit care se lupta să scape. Fermierul Fleming l-a salvat din ceea ce urma să fie o moarte înceată și îngrozitoare.

A doua zi, o trăsură luxoasă s-a oprit la ușa fermierului. Un nobil elegant a coborât din ea și s-a prezentat ca tatăl băiatului, pe care fermierul îl salvase. „Vreau să te plătesc”, a spus nobilul. „I-ai salvat viața fiului meu”.

„Nu, nu pot să accept bani pentru ceea ce am făcut,” i-a răspuns fermierul refuzând oferta.

În același moment, fiul fermierului a apărut în ușa casei. „Acesta este fiul tău ?” l-a întrebat nobilul. „Da”. „Lasă-mă să-i ofer aceeași educație pe care o va primi și fiul meu.

Dacă și el este ca tatăl lui, cu siguranță va deveni un om cu care să te mândrești.” Și asta a făcut. Fiul fermierului Fleming a urmat cele mai bune școli ale vremii, a absolvit Școala de Medicină St. Mary's Hospital Medical School din Londra și a ajuns cunoscut în lume ca Sir Alexander Fleming, inventatorul penicilinei.

Ani mai târziu, fiul nobilului care fusese salvat din mlaștină s-a îmbolnăvit de pneumonie. Ce i-a salvat viața de data aceasta ? Penicilina. Numele nobilului ? Lord Randolph Churchill. Numele fiului său ? Sir Winston Churchill ...

Sursa : Internet

Rubrica sufletului nemântuit

Împrejurări dificile

Martin Rinkert a fost pastor în orașelul german Eilenburg, în urmă cu mai bine de 350 de ani. Era fiul unui arămar sărac, însă, cumva, Martin a reușit să dobândească o educație.

În anul 1617, i-a fost oferit slujba de arhidiacon în parohia în care se născuse.

Un an mai târziu avea să izbucnească Războiul de 30 de ani. În 1637, o molimă de proporții ce măturase continentul a lovit și Eilenburgul. Oamenii mureau și câte cincizeci într-o zi și cel chemat să îi îngroape pe cei mai mulți a fost Martin Rinkert. În total, au pierit mai mult de 8.000 de oameni, printre care și soția lui Martin. Martin a fost slobozit din truda lui la unsprezece ani după aceea, la numai un an după încheierea războiului. Lucrarea lui a acoperit o perioadă de 32 de ani, toți în afară de primul și ultimul apăsă de marelui conflict în care a fost prins și orașul lui. Împrejurări dificile pentru a fi recunoscător. Însă Martin a reușit. Iată ce-a scris el : *Mulțumiri aducem Dumnezeului nostru / Cu inima și brațele și glasul / Pentru lucrurile minunate pe care le-a făcut / Și în care lumea Lui se bucură.* Isus ne poate ajuta în necazuri. Cine ÎL cheamă în viața lui, poate să-I fie recunoscător Lui Dumnezeu, pentru toate lucrurile din viața lui.

„Cine aduce mulțumiri ... acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acelaia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”. (Psalmul 50 : 23)

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche 184. Milostenia

Ascultați cu luare aminte ce se petrecu odată în casa unei văduve sărace dintr-un oraș. Biata văduvă avea patru copii și de multă vreme nu mai putea câștiga nici pâine pentru dânsii, fiind bolnavă. „Mamă”, zise copilul de cinci ani, care se apropia de patul bolnavei, „mi-e foame, dă-mi te rog o bucată de pâine”. - „Vai dragul mamei, cum nu ți-aș da dacă aș avea, dar ni s-a isprăvit pâinea și n-am pe ce mai cumpăra” – zise mama. Iar apoi biata femeie, începu să se roage cu glas tare, ca s-o audă și copiii : „Doamne, Doamne, fă-mă Doamne sănătoasă, ca să pot câștiga pâinea de toate zilele pentru copii. Toată nădejdea mi-o pun în Tine Doamne, Cea ce odinioară prin corbi ai trimis mâncare prorocului Ilie”. Copilul de cinci ani, auzind rugăciunea aceasta, deschise ușa spre mirarea mamei. „De ce ai deschis ușa lonică ?” - întrebă mama. „Ca să intre corbii cu mâncare dela Dumnezeu”. Și ce credeți, a intrat în adevăr vre un corb cu mâncare în casa văduvei ?

Pe când ușa casei era deschisă, tocmai trecea un om bogat pe acolo și auzind cuvintele copilului, s-a oprit. Văzând mizeria familiei, i-a dat un ajutor destul de bun. Dar ori de cât de vii ar fi culorile în cari descriem mizeria din lume, ori cât am crede că mizeria trebuie înlăturată, trebuie să trecem și la fapte, trebuie să facem milostenie.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Canaan – este pământul cuprins între Iordan și Marea Mediterană care, potrivit Bibliei (*Geneza*, cap. XII), a fost făgăduit de Dumnezeu seminției descinse din patriarhi. De aici și numele de *pământul făgăduinței*. Întrucât acest pământ a fost descris drept țara unde curge numai lapte și miere, cuvântul Canaan a ajuns să însemne un loc prin excelență bogat și mănios. În cartea Deuteronom (6 : 3), Dumnezeu a spus despre poruncile Lui : „Ascultă-le, dar, Israele, și caută să le împlinești, ca să fii fericit și să vă înmulțiți mult, cum ți-a spus Domnul Dumnezeuul părinților tăi când ți-a făgăduit țara în care curge lapte și miere”.

Din cartea Boli evitabile

2. *Dovadă împotriva mândriei și prejudecății*
Dr. Roswell Park, în cartea sa asupra istoriei medicinei, povestește despre propriile sale experiențe: "Atunci când am început lucrul ca internist într-un spital, în anul 1876 era cel mai mare spital din țară, s-a întâmplat ca fiecare pacient operat, cu una sau două excepții, să moară din cauza infecțiilor, deși operațiile erau realizate de chirurgi socotiți în acele zile ca fără egal în meserie" (An Epitome of the HISTORY of Medicine, second edition, Philadelphia, F. A. Davis Co., 1901 - pag. 326). O astfel de mortalitate nu s-ar fi întâmplat dacă chirurgii ar fi urmat metoda pe care Dumnezeu i-a prescris-o lui Moise privitor la spălarea meticuloasă a mâinilor și schimbarea hainelor după contactul cu bolile infecțioase. Doctorul Park declară că în cei doi ani ce au urmat lui 1876, a fost introdusă metoda antiseptică de curățire a mâinilor și a instrumentelor în urma căreia s-a constatat o scădere spectaculoasă a mortalităților. (Va continua)

Proverbe latine despre speranță

- Cât timp există viață, există și speranță. • Fiecare om are o speranță. • Se clatină corabia dar nu se scufundă. • Speranța într-un viitor mai bun este un leac împotriva necazurilor. • Va veni o clipă fericită, la care nici n-ai sperat. • De mai multe ori se întâmplă lucrurile neașteptate, decât acelea în care sperai. • Cine nu are ce spera, nu are de ce dispera. • Rar se întâmplă ca cel care-și făurește multe speranțe să nu reușească. • Speranța este ultima mângâiere în nenorocire. • Eu nu cumpăr speranța pe bani. (Nu dau lucrurile sigure pe ceva nesigur). • Scurtimea vieții nu ne îngăduie să ne făurim speranțe de lungă durată. • De multe ori disperarea constituie un motiv de speranță. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”